

РЕШЕНИЕ

№ 5920

гр. София, 28.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4408** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Щ. Р. – юристконсулт и пълномощник срещу решение № Ж- 923 от 30.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.Б. оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава.

Заинтересованата страна- [фирма] не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди

доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 293 от 30.04.2020г. на КЕВР на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено [фирма] в 14-дневен срок да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „ФЕЦ 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ-І-55, кв.13 по плана на [населено място], [община], област Б., за която присъединяването е отказано със Становище № 4406424/12.02.2020г. от [фирма] и в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-13-262-41/20.03.2020г. от [фирма]- заинтересована страна в настоящото производство, в която дружеството възразява срещу Становище № 4406424/12.02.2020г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на Електроразпределение Юг“ ЕАД на „Фотоволтаична електроцентрала (ФЕЦ) 30 kWp“ в в УПИ-І-55, кв.13 по плана на [населено място], [община], област Б..

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. С изпращането ѝ с писмо с изх. № 2451/18.03.2020г енергийния оператор е предоставил и мотивирано становище по случая, в което посочва, че след направено проучване и изчисления по заявлението на [фирма] за проучване на условията и начина за присъединяване на ФЕЦ при условията на чл.24, т.1 ЗЕВИ, процедурата е отказана поради изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности към ВЛ 20 kV „Долина“ от п/ст. „К.“, захранващ района на [населено място]. От страна на енергийния оператор се посочва, че не може да присъедини исканата ФЕЦ без реконструкция на ВЛ 20 kV „Долина“, която реконструкция може да бъде планирана след най-малко две години.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-352 от 27.04.2020 г. (лист 130 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 94 от 30.04.2020г. (лист 124 и сл.), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-293/30.04.2020г. енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че [фирма], не е съобразил действията си със закона, поради което и са му дадени задължителни предписания.

Решението е оспорено пред АССГ с жалба вх. № 14482/29.05.2020г. по описа на съда. В хода на делото са приети и приложени като доказателства цялата административна преписка.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 11.05.2020г., видно от приложеното по делото на лист 123 известие за доставяне, а жалбата е депозирана в КЕВР на 15.05.2020г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-293/30.04.2020г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган, като решението ѝ е взето с пет гласа „за“, от които 3 гласа „за“ от присъстващите трима от членовете на Комисията със стаж в енергетиката, поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката

В съответствие с чл. 22 ал.5 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) . Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на [фирма] е изпратена от КЕВР за становище на [фирма].

По жалбата и предвид депозираното становище по нея. е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл.145 от Наредба 3/13г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 30.04.2020г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13г. /. Въз основа на взетото Решение по т.8 от Протокол № 94/30.04.2020г. на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение № Ж-293/30.04.2020г.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Не се спори по делото, а и видно от приложеното по делото скица № 1065/23.12.2019г. и нот. акт. № 77 от 11.10.2019г. на Нотариус М. С. с район на действие РС-Карнобат, заинтересованата страна [фирма] е собственик на недвижим имот - УПИ I-55, в кв.13 по плана на [населено място], обл.Б., в който имот дружеството е изградило „ФЕЦ 30 kWp“. Имотът се намира в урбанизирана територия, като видно от приложения по делото нотариален акт, цитиран по горе, в имота се намира масивна сграда, присъединена към електроразпределителната

мрежа. [фирма] е предоставил нотариално заверени договор за наем и декларация със съгласие на собствениците за изграждане на ФЕЦ в имота им.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ. В разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от ЗЕВИ е посочено, че заявления по ал. 1 от същата норма се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 отЗЕ.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 (общият ред) не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл. 31 и чл. 32. В настоящия случай няма спор, че заявления за присъединяване на „ФЕЦ 30 kWp“, предвидена за изграждане в имот в УПИ-1-55, кв. 13. по плана на [населено място], [община], област Б., е предвиден за изграждане по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ и отговаря на посочените в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ критерии. Следователно в конкретния случай хипотезата на нормата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е изпълнена изцяло.

Твърдения от страна на жалбоподателя пред енергийния регулатор, „ че към настоящия момент няма възможност за присъединяване на заявления обект към разпределителната електрическа мрежа, което се дължи на факта, че съществуващият въздушен електропровод ВЛ 20 kW „Долина“ от п/ст. „К.“, захранващ района на [населено място], е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, не се кредитират от настоящата инстанция по никакъв начин.

Обсъждането на въпроса за нарушаване на изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по Български държавен стандарт (БДС)) е критерий, който не попада в хипотезата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Законодателят не е предвидил подобно изискване, когато е оставил възможност да се присъединяват нови мощности към мрежата, поради което тезата на жалбоподателя за нарушаване на изискванията за качество на електрическата енергия, е ирелевантна вконкретния случай.

Следва да се отбележи, че оператора на електроразпределителната мрежа има задължение за присъединяване към съответната мрежа на лица, именно във връзка с планиране развитието на мрежата, като разработва план за развитие на електроразпределителната мрежа, включващ мерки за подобряване ефективността и

модернизиране на съществуващата електроразпределителна мрежа, за рехабилитиране на обектите и съоръженията и за подобряване на безопасността, както и изграждане на нови обекти на електроразпределителната мрежа.

Именно осигуряването на необходимите технически условия на мрежата, гарантиращи нормални параметри на пренасяната електрическа енергия е задължение на [фирма], което е регламентирано и в лицензията на дружеството, но и в чл. 89, т. 5 от ЗЕ. Задължението за извършване на реконструкция на мрежата, осигуряващо присъединяване на производители, произтича от чл. 116, ал. 3 от ЗЕ.

Съгласно чл. 87 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява по аргумент от ал. 7, Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне по аргумент от чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6. Съгласно чл. 91 от същата наредба, в приложимата ѝ редакция, операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата по чл. 88, ал. 7, мотивирано да откаже присъединяване по чл. 90, ал. 1, или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето по чл. 91, ал. 1. Законово задължение на дружеството е да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. В случая след като „Е. Юг“ Е АД е прекратило процедурата, въпреки че не е спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, следва да се приеме, че последиците от това са идентични с тези на отказа.

Неоснователни са изложените от жалбоподателя доводи за изискванията за качество на електрическата енергия, в случай на присъединяване на процесния обект, както и становището на дружеството, че в райони с ниско потребление на електрическа енергия като разглеждания, не следва да се изградят нови производствени

мощности, вкл. и дали е необходимо реконструкция на съществуващи съоръжения не е по преценка на дружеството. Това са задължения, които произтичат от една страна от издадената му лицензия и от друга по смисъла на закона. Обратното би поставило потребителите на електрическа енергия, както и заявите инвестиционно намерение производители в дискриминационно положение и то само по линия на преценката на дружеството жалбоподател за наличието или липсата на правна и житейска логика от присъединяването на нови заявени мощности.

Законодателя не случайно е предвидил, чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ като изключение от правилото на чл. 23 от ЗЕВИ.

Това е така и поради факта, че този, който изгражда ФЕЦ с мощност до 30 kW следва да консумира произведената електрическа енергия. Произведената електрическа енергия, от ФЕЦ до 30 kWp следва да се консумира от самия производител или от потребителите около него, чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

От текста на разпоредбата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ става ясно, че поставеното от законодателя изискване за вече присъединен обект към електроразпределителната мрежа, означава, че производителя има и качеството на консуматор, т.е. твърденията на жалбоподателя са неправилни и енобосновани.

Изключението на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е допуснато от законодателя, именно поради факта, че произведената електрическа енергия от толкова малка централа се консумира от много ограничен (тесен) кръг потребители, в това число и от самия производител.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от [фирма] са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Щ. Р. – юристконсулт и пълномощник срещу решение № Ж- 923 от 30.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на на Комисия за енергийно и

водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: